

## [Anker Lau.]

meget. Der er vist ikke mere nogen i denne sal, der betragter en bil som en luksusting. Det er et nyttekøretøj, som det praktiske liv i høj grad har brug for, og argumentationen for at frigive i det stærkest mulige tempo er naturligvis stærk og bliver stadig stærkere. Det er også et almindeligt ønske at komme af med det fordelingsinstrument, som vi i øjeblikket har. Jeg har tit beklaget de mennesker, der sidder og skal foretage en sådan fordeling. Jeg tror ikke, det er morsomt, og det må mange gange være svært at finde på tilstrækkelige argumenter for de afslag, der må gives. Jeg erkender altså, at det er svært, men derfor kan der godt være enkelte generelle ting, man kan sige om det.

Jeg har lagt mærke til den liste over fordelingen, som den hidtil er foregået. Det ser ud til, at en række af erhvervene er kommet op på pæne tal, det gælder både handel og industri. Derimod må jeg sige, at når det danske landbrugs 210.000 virksomheder har måttet nøjes med 1.100 biler i indeværende år til dato, er det et så lille tal, at man, når der kommer flere biler, må tænke alvorligt på dette. Med de afstande og de forhold, der er tale om i landbruget, ville det være rimeligt, om man kunne komme op på et lidt større tal.

Det gælder ikke alene biler. Jeg kender et tilfælde, i hvilket en mand har søgt om en motorcykle, der oven i købet henhører under et af de områder, hvor der er vist stor flothed. Det drejer sig om en mand med en gård på 35 ha, og han har 4 km til smeden og 7 km til nærmeste station, og man har nægtet ham en motorcykle. Jeg skal ikke fordybe mig i dette, men blot nævne det som et eksempel på de vanskeligheder, der er, og pege på, at der måske kunne være grund til at foretage visse ændringer i de retningslinier, der hidtil har været fulgt.

Hvad angår selve spørgsmålet om bilernes hurtigere eller langsommere frigivelse, synes jeg, det er nødvendigt, at denne frigivelse foregår på en sådan måde, at vi ikke får tilbageslag i landets økonomiske forhold.

Der foreligger jo mange forskellige forslag. Der foreligger et forslag fra de radikale, som går ud på 50 pct.s forhøjelse af omsætningsafgiften, der så skulle aftrappes over en

periode, men jeg har egentlig ikke indtryk af, at der er så forfærdelig mange, der er glade for at påtage sig ansvaret for en sådan ordning på nuværende tidspunkt. Så kan man naturligvis forhandle om afgifternes størrelse. Det er alt det, der foregår i vareforsyningsudvalget for tiden. Men der er den skavank ved dette forslag, at det vil ophæve den dollarpræmiering, som trods alt har haft stor betydning for hele vort lands eksport. Såvidt jeg ved, skønner man — der foreligger ikke noget absolut tal — at dollarpræmieringen har betydet en forøget eksport for 100—150 mill. kr. Det er dog ikke noget, man skal give afkald på sådan en, to, tre uden at tænke sig om, så længe der er mulighed for at bruge denne ordning, og så længe der er fare for, at andre lande har noget tilsvarende, der kan genere os.

Fra konservativ side har man henvist til en deponeringsordning, men der foreligger ikke noget positivt forslag at tage stilling til. Hvor stor skal deponeringen være, hvem skal deponere? Også denne ordning vil sætte dollarpræmieringen ud af spillet.

Endelig er der forslaget om at forøge bilimporten med 5.000, hvilket i virkeligheden er en fortsættelse af den tidligere regerings taktik på dette område, nemlig stadigvæk at forøge bilimporten og efterhånden mætte markedet således, at man kan ophæve loven i løbet af kortere eller længere tid og derved frigive importen på et tidspunkt, da det ikke kan genere, og dette forslag opretholder dollarpræmieringsordningen, det må man ikke glemme.

Dernæst har spørgsmålet om biler fra Østtyskland været nævnt, og der er spørgsmålet, om man muligvis meget hellere skulle frigive eller liberalisere helt andre varer. Der er således spørgsmål nok, som i den forbindelse har skullet drøftes. Det er også vigtigt, at hvad der gøres, bliver holdbart, så at branchen føler sig sikker på, at man ikke snart skal hale i land igen, for får man det indtryk, sætter importen ganske særlig ind. Det gælder altså om, at det, der bliver gjort, bliver stabilt. Endelig foreligger forslaget om den fuldstændige frigivelse også udenfor EPU-området med den dertil knyttede aftrapning af omsætningsafgiften. Som man vil se, er der forslag nok at